

?A Carnaval, tot s'hi pot

«Els catalans fem coses i volem que ens passen coses i és això el que ens està negant la realitat actual. Tanmateix, pareix que som resilients i que tenim capes i capes per cobrir-nos»

Ara que és època de Carnivals (en plural perquè sempre en celebrem més d'un) amb les amigues ens disfressariem d'alguna cosa una mica original i una mica fàcil de fer, per oblidar-nos dels problemes i de la rutina per una nit, i potser ens presentariem al concurs de disfresses i perdríem la vergonya per uns moments i no sé... qui sap si fariem veure que som unes altres persones, com els protagonistes del conte «Carnaval» de Mercè Rodoreda.

I és que de totes les màscares que ens posem per fer front a la realitat, la màscara de comprensives, de lluitadores, de responsables, d'optimistes, d'orgulloses... només n'hi ha una que ens siga lleugera, la que ens posem per deixar-nos portar per allò imprevisible que té, per exemple, una nit de Carnaval. És igual que siga un desastre, que acabes amb l'anhel als llavis i el cos passat per aigua com passa en l'aventura que relata Rodoreda, perquè en sendemà acumularàs una anècdota més que omplirà la teua vida de certa màgia.

Els catalans fem coses i volem que ens passen coses i és això el que ens està negant la realitat actual. Tanmateix, pareix que som resilients i que tenim capes i capes per cobrir-nos i així, com encoixinats, alguns i algunes anem encaixant els cops i tirem. D'altres, malauradament, no són tan afortunats.

Davant de la resignació que podem estar sentint, ens cal una disfressa, però, que supere els límits individuals, ens cal una disfressa col·lectiva que ens vestisca d'un "tot és possible i tot està per fer" emmarcat amb la urgència temporal que suscita el títol del poema de Miquel Martí i Pol, Ara mateix.

Ara mateix hem de construir un país que meresca ser viscut més enllà de quatre dies d'evasió a l'any, ara mateix hem de posar a l'abast de tothom unes condicions de vida dignes, ara mateix hem d'apostar per un model de vida sostenible, ara mateix hem de cuidar la llengua i la cultura, ara mateix, tot. Perquè ens han de continuar passant coses i han de ser, per força, millors.